

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2750/2018
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јованка Зечевић Анђелковић, адвокат из ..., против туженог Акционарског друштва за ваздушни саобраћај „AIR SERBIA“, Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Симић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1443/17 од 05.04.2018. године, у седници одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1443/17 од 05.04.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 382/15 од 06.09.2016. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се као незаконито поништи решење генералног директора правног претходника туженог број .. од 04.04.2006. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 25.09.2003. године, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 69.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1443/17 од 05.04.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, док је ставом другим одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против пресуде донесене у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења побијене пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд као ревизијски пази по службеној дужности.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац био у радном односу код туженог, на неодређено време на пословима професионалног пилота, на основу Уговора о раду од 25.09.2003. године. Тужилац је похађао модуларни курс за АТПЛ од децембра 2005. до маја 2006. године, сваки дан, а по исказу тужиоца настава је трајала од 08,00 ујутро до 16,00 часова поподне, на курс није био упућен од стране туженог, није имао одобрење за одсуство са рада ради његовог похађања, нити је курс био део обуке код туженог, већ је тужилац исти похађао о свом трошку. Решењем туженог од 27.03.2006. године, тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. тачка 2. и члана 8. подтачка 8. тачка 5. алинеја 4. Уговора о раду, из разлога што је неоправдано изостао са посла 16.02. и 17.02. и надаље, иако је био обавештен да од 16.02.2006. године има обавезу да се свакодневно јавља шефу пилота и редовно долази на рад у радно време од 8,30 до 16,30 часова, као и да је планом летења био позван да 14.02.2006. и 17.02.2006. године, обавезно присуствује састанку код шефа пилота, али је тужилац са састанка од 17.02.2006. године, неоправдано изостао. Тужени је покушао да тужиоцу изврши доставу упозорења на постојање разлога за отказ уговора о раду број .. од 22.02.2006. године, на адресу пребивалишта препорученом пошиљком, али је иста враћена као неуручена 07.03.2006. године, са обавештењем „извештен“. Након тога сачињена је службена белешка и наведено упозорење истакнуто на огласну таблу 08.03.2006. године, а по истеку рока од 8 дана скинуто са огласне табле дана 17.03.2006. године.

Нижестепени судови су на основу утврђеног закључили да су били испуњени услови за отказ уговора о раду, јер је тужилац оваквим својим понашањем учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, да је нормативни основ за то садржан у одредби члана 8. Уговора о раду, јер послодавац може да откаже уговор о раду запосленом у случају неоправданог изостанка са рада два дана у току месеца или три дана у току године, као и да је тужени испоштовао процедуру приликом доношења решења, с обзиром да је исто донето на основу образложеног предлога директора летачких послова, те да је тужиоцу достављено упозорење о разлозима за отказ уговора о раду, сагласно одредби члана 185. став 2, 3. и 4. Закона о раду.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови одбили захтев тужиоца и закључили да је решење о отказу уговора о раду законито, као и да је правилно примењена одредба члана 185. Закона о раду, којом је потпуно уређен начин доставе, па и у ситуацији када запосленом не може да се достави писмено у просторијама послодавца, нити на адресу његовог пребивалишта, а како достава упозорења представља део процедуре отказа, у конкретном случају извршена је уредна достава упозорења о постојању разлога за отказ тужиоцу, на начин како је утврђено у току поступка.

Наиме, одредбом члана 185. став 2, 3. и 4. Закона о раду, прописано је да решење мора да се достави запосленом лично, у просторијама послодавца, односно на адресу пребивалишта или боравишта запосленог. Ако послодавац запосленом није могао да достави решење у смислу става 2. овог члана, дужан је да о томе сачини писмену белешку. У случају из става 3. овог члана решење се објављује на огласној табли послодавца и по истеку 8 дана од дана објављивања сматра се достављеним.

Ревизијским наводима не доводи се у питање правилност одлуке другостепеног суда, који се односе на правилност доставе упозорења о разлозима за отказ, јер је тужени испоштовао процедуру предвиђену одредбом члана 185. Закона о раду, а побијано решење о отказу уговора о раду је такође донето у процедури и роковима прописаним законом.

Супротно ревизијским наводима, у току поступка је разјашњено да је сачињена писмена белешка и након тога упозорење истакнуто на огласну таблу, те да је на тај начин испоштована и Конвенција МОР-а 158, а како су ови наводи већ истицани у жалби, другостепени суд их је правилно оценио у побијаној одлуци.

Како је одбијен као неоснован главни тужбени захтев, правилно је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесиони карактер тог захтева.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер одговор на ревизију није нужен трошак.

Како се ни осталим наводима ревидента не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**